

ESPERE EN LA TEUA PARAULA

El pròxim 26 de gener, tercer diumenge del Temps Ordinari, celebrem el Diumenge de la Paraula de Déu. Es tracta d'una jornada instituïda pel papa Francesc en la festa de San Jeroni de l'any 2019, mitjançant la Carta Apostòlica *Aperuit illis*. L'objectiu d'esta celebració és que prenguem una consciència cada vegada més clara de la importància que la Paraula de Déu ha de tindre en la nostra vida cristiana i en la vida de l'Església. Vos convida que en les celebracions de l'Eucaristia dominical es ressalti amb algun signe esta jornada, com, per exemple, començar la celebració amb un ritu d'entronització del leccionari dominical d'este cicle.

El lema triat pel Sant Pare per a este any 2025, en relació amb el Jubileu que estem celebrant, és un versicle del Salm 119, "Espere en la teua Paraula" (Sal 119,74). Es tracta d'un crit d'esperança: el salmista, en un moment d'angoixa i de tribulació, crida a Déu i posa tota la seua esperança en Ell. Per al salmista, la Paraula de Déu és «el goig del cor» (v. 111) i la seua «herència» (vv. 57.111). Per això espera en esta Paraula (v. 74). Esta Paraula, que és veritat i manament, representa també una promesa de vida i de salvació que pot infondre esperança. Per això és una Paraula que ha de ser creguda (v. 42), estimada (v. 97) i esperada (v. 74), amb eixa esperança que «no defrauda» (Rm 5,5), perquè està destinada a complir-se amb certesa.

Si ens parem a pensar en les paraules que ens arriben al llarg d'un dia ens sorprendrem per la quantitat de missatges que rebem i que busquen influir en la nostra vida i en les nostres decisions: les notícies que ens arriben a través dels mitjans de comunicació social, els espots publicitaris, els missatges dels partits i associacions que volen configurar el nostre mode de pensar, etc... Les noves tecnologies han intensificat encara més este fenomen, perquè permeten una comunicació més freqüent amb coneguts i, fins i tot, amb desconeguts; i també que un món exterior, que no coneixem ni controlem, pugui entrar en relació amb nosaltres sense que els hàgem obert conscientment la porta de la nostra vida. Sovint moltes de les "paraules" que ens arriben no són esperades, ni buscades, ni desitjades. No obstant això, vivim enganxats a tota esta realitat virtual que pot arribar a dominar la nostra voluntat.

Cada vegada que ens arriba una paraula, ens hauríem de preguntar: Quin efecte produïx en el meu cor? Quina actitud desperta en mi? Què m'aporta? Em fa bé? La necessita realment? Si ens formulem estos interrogants des de la veritat de la nostra vida, segurament arribaríem a la conclusió que moltes són supèrflues. Només el Senyor té paraules de vida eterna. La seua Paraula, que és la que més necessita el nostre món, sovint és la menys escoltada. Únicament el silenci interior ens disposa a acollir eixa Paraula que pot il·luminar la nostra vida, donar pau al nostre cor, portar-nos a sentir-nos fills de Déu i germans de tots, sembrar esperança en el nostre interior, consolar als que patixen i confortar als febles, perquè només Crist té paraules de Vida Eterna. Que la celebració d'este Diumenge de la Paraula de Déu dispose el nostre cor per a acollir-la i fer-la vida.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***